

Sygn. akt IC 350/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Katarzyna Powalska

Protokolant : staż. Patrycja Tokarek

po rozpoznaniu w dniu 8 września 2015 r. w Sieradzu

na rozprawie

sprawy z powództwa A. M. (1)

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o odszkodowanie

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda A. M. (1) kwotę 80.131,41 (osiemdziesiąt tysięcy sto trzydzieści jeden 41/100) złotych tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami od dnia 18 kwietnia 2014 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie ;
3. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda A. M. (1) kwotę 7.370 (siedem tysięcy trzysta siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;
4. nakazuje pobrać od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Sieradzu kwotę 1.049 (jeden tysiąc czterdzieści dziewięć) złotych tytułem części wydatków.

Sygn. akt I C 350/14

UZASADNIENIE

Pozwem skierowanym do tutejszego Sądu w dniu 01 grudnia 2014 r. (data wpływu) pełnomocnik powoda A. M. (1) wniósł o zasądzenie od (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 100.000 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 maja 2014 r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za szkodę poniesioną w wyniku pożaru z dnia 17 na 18 marca 2014 roku, zażądał również zwrotu kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa advokackiego według norm przepisanych. W uzasadnieniu swego żądania pełnomocnik powoda wskazał, iż ten posiadał ubezpieczenie budynku mieszkalnego położonego w miejscowości W. za okres od 30.08.2013 r. do 29.08.2014 r. Sumę ubezpieczenia budynku mieszkalnego stanowiła kwota 220.000 zł. Nadto umowa obejmowała ubezpieczeniem również budynki niemieszkalne oraz ruchomości domowe ubezpieczone od zdarzeń losowych, przepięć itd. Od tej sumy powód zapłacił składkę ubezpieczeniową. Ochroną wynikającą z umowy objęty był również pożar budynku mieszkalnego. W okresie ubezpieczenia określonego w umowie tj. w nocy z 17 na 18 marca 2014 r. ubezpieczony budynek mieszkalny wraz z znajdującymi się w nim rzeczami ruchomymi oraz ogrodzeniem uległ spaleni. Powód wystąpił do pozwanego o wypłatę odszkodowania adekwatnego do powstałej szkody. Ubezpieczyciel po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego przyznał powodowi odszkodowanie w wysokości 76.740, 59 zł za zniszczony w wyniku pożaru budynek

mieszkalny oraz 20.000 zł tytułem odszkodowania za zniszczone w wyniku pożaru ruchomości domowe. Pełnomocnik powoda wskazał, że szkoda jakiej doznał powód znacznie przekracza wysokość wypłaconej kwoty, (pozew – k. 3-5).

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie w całości, oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu. W uzasadnieniu swego stanowiska pozwany zakład ubezpieczeń wskazał, iż roszczenia powoda są niezasadne, albowiem w toku likwidacji szkody ustalono wartość budynku na kwotę 109.519,34 zł. Posługując się metodą R., ustalono bowiem stopień zużycia technicznego 34-letniego budynku powoda na 34 %, zakładając że żywotność budynku drewnianego wynosi 100 lat, (odpowiedź na pozew – k.34-36).

Pismem z dnia 15 lipca 2015 r. (data wpływu) pełnomocnik powoda zmodyfikował pozew w ten sposób, że wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 100.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 18 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty, (pismo pełnomocnika powoda z dnia 15 lipca 2015 r. k. 131).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Powód A. M. (1) jest właścicielem nieruchomości wraz ze znajdującym się na niej budynkiem mieszkalnym położonym w miejscowości W.-(...) (...) B., dla której Sąd Rejonowy w Sieradzu VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze KW (...).

W dniu 29 sierpnia 2013 r. powód zawarł z pozwanym umowę ubezpieczenia (...) Polisa Nr (...), której przedmiot ubezpieczenia stanowiły:

- budynek mieszkalny o palnej konstrukcji rok budowy 1980, ubezpieczony od zdarzeń losowych, przepięć, dewastacji, akcji ratowniczej na kwotę 220.000 zł,
- budynek niemieszkalny nr (...) o palnej konstrukcji rok budowy 1980, ubezpieczony od zdarzeń losowych, przepięć, dewastacji, akcji ratowniczej na kwotę 30.000 zł,
- budynek niemieszkalny nr (...) o palnej konstrukcji rok budowy 1980, ubezpieczony od zdarzeń losowych, przepięć, dewastacji, akcji ratowniczej na kwotę 15.000 zł,
- ruchomości domowe ubezpieczone od zdarzeń losowych, przepięć, akcji ratowniczej na kwotę 20.000 zł.

Okres ubezpieczenia został w umowie ustalony na 30 sierpnia 2013 roku-29 sierpnia 2014 roku. Strony w umowie ustaliły, że zastosowanie do niej mają ogólne warunki ubezpieczenia (...) ustalone uchwałą zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 31 stycznia 2012 r. , które powód otrzymał przed zawarciem umowy, (dowód: umowa ubezpieczenia (...) -polisa seria (...) nr 25902943k. 17, ogólne warunki ubezpieczenia (...) k. 18-31).

W nocy z 17 na 18 marca 2014 r. ubezpieczony budynek mieszkalny wraz ze znajdującymi się w nim rzeczami ruchomymi oraz ogrodzeniem uległ zniszczeniu skutek pożaru. Niezwłocznie po tym zdarzeniu powód zgłosił pozwanemu szkodę w celu ustalenia jego odpowiedzialności i wysokości odszkodowania oraz złożył wymagane dokumenty. Pismem z dnia 02 kwietnia 2014 r. Komenda Powiatowa Straży Pożarnej przesyłała do pozwanego pismo w którym poinformowała, że w dniu 17 marca 2014 r. o godzinie 23:54 w miejscowości W. (...) gm. B. miał miejsce pożar budynku mieszkalnego, którego właścicielem jest A. M. (1) oraz że budynek mieszkalny uległ całkowitemu spaleni, zaś przypuszczalną przyczyną pożaru była utrata izolacyjności przewodu. Postanowieniem z dnia 30 kwietnia 2014 r. Prokuratura Rejonowa w Sieradzu umorzyła dochodzenie w sprawie zniszczenia mienia w postaci niezamieszkałego budynku mieszkalnego wraz z wyposażeniem należącego do A. M. (1) wobec braku wniosku o ściganie pochodzącego od osoby uprawnionej (dowód: druk zgłoszenia szkody majątkowej nr (...) k. 32, pismo (...) S.A. do Komendy Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w S. z dnia 28 marca 2014 k. 33, pismo Komendy Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w S. z dnia 2 kwietnia 2014 r. k. 34, pismo Komisariatu Policji w B. z dnia 2 kwietnia 2014 r. k. 35, postanowienie Prokuratury Rejonowej w Sieradzu o umorzeniu dochodzenia z dnia 30 kwietnia 2014 r.k. 36-37)

Pismem z dnia 15 kwietnia 2014 r. pozwany ustalił wysokość szkody, przyznał i wypłacił powodowi odszkodowanie za spalone w wyniku pożaru ruchomości domowe w wysokości 17.340 złotych. Pismem z dnia 18 kwietnia 2014 r. pozwany ustalił wysokość szkody, przyznał i wypłacił powodowi dopłatę odszkodowania za uszkodzony w wyniku pożaru ubezpieczonego budynku mieszkalnego sprzęt elektroniczny do górnej granicy odpowiedzialności ubezpieczyciela w kwocie 2.266,00 złotych. Tym samym, na podstawie wskazanej umowy i w związku z pożarem budynku mieszkalnego, pozwany wypłacił na rzecz powoda kwotę 20.000 złotych tytułem odszkodowania za zniszczone w wyniku pożaru ruchomości domowe, czym wypełnił całkowicie swój obowiązek naprawienia szkody w tym zakresie. Pismem z dnia 14 kwietnia 2014 r. pozwany ustalił wysokość szkody, przyznał oraz wypłacił powodowi odszkodowanie za zniszczony w wyniku pożaru budynek mieszkalny w kwocie 61.940,59 zł. Pismem z dnia 24 kwietnia 2014 r. powód odwołał się od decyzji ubezpieczyciela, kwestionując jednocześnie wycenę strat oraz żądając dopłatę odszkodowania do wysokości pełnej sumy ubezpieczenia. Wskutek wskazanego odwołania, pismem z dnia 15 maja 2014 r., po ponownej analizie dokumentacji dotyczącej wyżej wymienionej szkody, pozwany przyznał dopłatę do odszkodowania za zniszczony budynek mieszkalny w wysokości 14.800 złotych. Zgodnie z powyższym łączna kwota przyznana i wypłacona powodowi na podstawie łączącej strony umowy ubezpieczenia tytułem odszkodowania za zniszczony w wyniku pożaru budynek mieszkalny wyniosła 76.740,59 zł, (dowód: pismo (...) S.A. z dnia 15 kwietnia 2014 r. k. 38, pismo (...) S.A. z dnia 18 kwietnia 2014 r. k. 39, pismo (...) S.A. z dnia 14 kwietnia 2014 r. k. 40, pismo powoda 24 kwietnia 2014 r. k. 41, pismo (...) S.A. z dnia 15 maja 2014 r. k. 42, 43).

Ustalony w sprawie stan faktyczny w dużej mierze został oparty na niekwestionowanym przez strony nieosobowym materiale dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy w postaci: umowy ubezpieczenia (...) seria (...) zawartej między stronami, ogólnych warunkach ubezpieczenia (...) ustalone uchwałą Zarządu (...) SA nr (...) z dnia 31 stycznia 2012 r., druku zgłoszenia szkody majątkowej nr PL (...), pism Komendy Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w S., pisma Komisariatu Policji w B., postanowienia Prokuratury Rejonowej w Sieradzu o umorzeniu dochodzenia, pisma z dnia 15 kwietnia 2014 r. dot. przyznania oraz wypłaty odszkodowania za uszkodzone w wyniku pożaru ruchomości domowe, pisma z dnia 18 kwietnia 2014 r. dot. przyznania oraz wypłaty odszkodowania za uszkodzony w wyniku pożaru sprzęt elektroniczny, pisma z dnia 14 kwietnia 2014 r. dot. przyznania oraz wypłaty odszkodowania za zniszczony w wyniku pożaru budynek mieszkalny, pisma z dnia 15 maja 2014 r. dotyczącego dopłaty do odszkodowania za zniszczony w wyniku pożaru budynek mieszkalny, pisma powoda z dnia 24 kwietnia 2014 r., informacji o szkodzie z (...) S.A., zdjęć spalonego budynku wykonanych przez likwidatora szkody (...).

Wartość szkody jakiej doznał powód w wyniku pożaru została ustalona na podstawie opinii biegłego sądowego: mgr M. M. – specjalisty z zakresu szacowania nieruchomości, wyceny ruchomości masz, urządzeń oraz przedsiębiorstw. Opinia wymienionego Sąd uznał za wiarygodną, albowiem jest jasna, wewnątrznie niesprzeczna oraz naukowo i logicznie uzasadniona, a także w pełni koreluje z pozostałym materiałem dowodowym. Uwzględniając powyższe oraz fakt, że opinia biegłego została sporządzona prawidłowo, zawiera niezbędne dane oraz wyliczenia, Sąd nie znalazł żadnych powodów, by podważyć przydatność tej opinii dla rozstrzygnięcia sprawy. Tym samym należało ocenić, iż opinia ta jest rzetelna i wiarygodna, a przez to dają podstawę do poczynienia stanowczych ustaleń w zakresie wartości szkody powstałej w mieniu powoda w wyniku pożaru. Co znamienne ale jednocześnie warte zaznaczenia opinia biegłego M. M. nie była kwestionowana przez żadną ze stron niniejszego postępowania.

Pewnych ustaleń stanu faktycznego, w tym co do prac remontowych przeprowadzonych przez powoda A. M. (1) przed zdarzeniem, Sąd dokonał na podstawie zeznań świadków: A. G. i R. L.. Zeznania tych osób zostały uznane za wiarygodne jako spójne i logiczne oraz znajdujące potwierdzenie w twierdzeniach powoda, a także w zgromadzonych w sprawie dokumentach, fotografiach miejsca szkody a także ustaleniach biegłego sądowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo w części zasługiwało na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie poza sporem była odpowiedzialność strony pozwanej za szkodę spowodowaną w majątku powoda A. M. (1) w związku z pożarem budynku mieszkalnego położonego w miejscowości W. (...), gm. B., który miał

miejsce w nocy z 17 na 18 marca 2014 r. Bezsportny był także przebieg postępowania obejmującego likwidację szkody prowadzonego przez stronę pozwaną, które zakończyło się wypłatą na rzecz powoda odszkodowania w kwocie 20.000 zł tytułem odszkodowania za zniszczone w wyniku pożaru ruchomości domowe oraz kwoty 76.740,59 zł z tytułu zniszczenia budynku mieszkalnego. Odpowiedzialność strony pozwanej wynikała z umowy ubezpieczenia Nr (...) zawartej w dniu 29 sierpnia 2013 r. jaka łączyła ją z powodem. Zgodnie z art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 pkt 1 k.c.).

Spór między stronami sprowadzał się natomiast do ustalenia wielkości szkody oraz sposobu jej wyliczenia. Dokonane ustalenia faktyczne odnośnie wysokości szkody w budynku mieszkalnym, Sąd poczynił przede wszystkim na podstawie opinii biegłego sądowego w dziedzinie szacowania nieruchomości, M. M., sporządzonej w dniu 01 czerwca 2015 r. Opinia ta została sporządzona na zlecenie Sądu przez osobę kompetentną, mającą szeroką wiedzę i doświadczenie zawodowe z dziedziny budownictwa i wyczerpująco przedstawiała wyliczenia dotyczące rozmiaru szkody. Z opinii biegłego sądowego wynikało, że łączny koszt budowy budynku pomniejszony o wartość zużycia technicznego oszacowano na 160.871 złotych. Jest to kwota, która określa wielkość nakładów, które należałoby ponieść na wybudowanie obiektu o parametrach i technologii zbliżonej do elementów wykonanych pomniejszonych o wartość zużycia technicznego. Biorąc pod uwagę cel wyceny, dane z rynku, możliwość porównania z nieruchomościami podobnymi biegły przyjął, że wartość rynkowa szacowanej nieruchomości wynosi 144.2000 zł, w tym wartość rynkowa gruntu to 36.400 zł, wartość budynku gospodarczego 8.650 zł i wartość rynkowa budynku mieszkalnego 107.800 zł. Łączny koszt budowy budynku pomniejszony o wartość zużycia technicznego według metody Rossa oszacowano na 160871 zł, a wartość odtworzeniowa pomniejszona o pozostałe fundamenty wynosi 156.872 zł. Wartość ta obejmuje prawo własności naniesień znajdujących się na nieruchomości objętej księgą wieczystą nr (...). Cena szacowanej nieruchomości mieści się wśród średnich cen nieruchomości podobnych do szacowanej.

W opinii sądowej biegły zamieścił wycenę kosztorysową (k. 118), w której szczegółowo wymienił rodzaj i wartość prac remontowych mających na celu likwidację szkody. Z powyższej wyceny kosztorysowej wynikało, że całkowity koszt robót budowlanych i instalacyjnych odbudowy budynku mieszkalnego powoda po pożarze wyniósł 208.924 zł z czego: koszt robót ziemnych 12 119 zł, koszt ścian nadziemnych i ścianek działowych 77 464 zł, koszt wykonania stropów i schodów 7 959 zł, koszt wykonania konstrukcji dachowej, ocieplenia i pokrycia 42 652 zł, koszt podłóg i posadzek 6 429 zł, koszt stolarki i prac ślusarskich 7 415 zł, koszt wykonania tynków wewnętrznych i malowania 9959 zł, koszt wykonania elewacji i innych robót zewnętrznych 18 719 zł, koszt instalacji sanitarnych 3 432 zł, koszt instalacji elektrycznej 1873 zł, koszt dokumentacji projektowej 2.000 zł, koszty nadzoru budowlanego i obsługi geodezyjnej 3.000 zł, zaś koszty nie ujęte wynoszące 1 % kosztów budowy to 2.100 zł. Z ustaleń Sądu wynikało, że powód w latach 2011-2014 przeprowadził częściowy remont i modernizację w/w budynku mieszkalnego, w trakcie którego m.in. wymieniono w nim drzwi wewnętrzne i zewnętrzne, okna, parapety zrobiono nowe wylewki, malowano budynek z zewnątrz, zakonserwowano budynek, obrobiono fundamenty, zakonserwowano i malowano blachę, wymieniono w części dachówkę, były robione gładzie, wymieniono instalacje elektryczną, wodno-kanalizacyjną i centralnego ogrzewania, odnowiono ściany i podłogi, wyremontowano łazienkę, a także dobudowano do budynku mieszkalnego nowe pomieszczenie kotłowni. Przeprowadzone przez powoda prace modernizacyjne zostały przez biegłego odnotowane przy sporządzaniu opinii i miały istotny wpływ na wzrost wartości nieruchomości, a w konsekwencji na wzrost wartości ubezpieczenia.

Rozstrzygając w sprawie Sąd ponadto uznał, że biegły sądowy prawidłowo pomniejszył wartość prac remontowych o stopień zużycia technicznego budynku. Z analizy treści umowy stron (polisy) wynikało, że budynek mieszkalny został ubezpieczony przy uwzględnieniu jego wartości rzeczywistej, czyli uwzględniającej stopień zużycia technicznego budynku. Powyższy sposób wyceny szkody był zgodny z ogólnymi warunkami ubezpieczenia stanowiącymi integralną część umowy. W myśl bowiem § 20 ust. 1 pkt. 2 lit. b OWU suma ubezpieczenia mogła być określona w wartości szkody nowej jedynie dla budynku mieszkalnego o palnej konstrukcji, którego wiek nie przekraczał 30 lat, a dla pozostałych

budynków – w wartości rzeczywistej. Z analizy dowodów zgromadzonych w sprawie wynikało, że przedmiotem ubezpieczenia był budynek mieszkalny o palnej konstrukcji ponad 30 letni. W tej sytuacji budynek mieszkalny powoda mógł być ubezpieczony jedynie według wartości rzeczywistej, uwzględniającej stopień jego zużycia technicznego. W niniejszej sprawie biegły stopień wartości zużycia technicznego budynku biegły określił na 23 %. W związku z tym Sąd ustalił, że szacunkowa wartość zużycia technicznego budynku mieszkalnego powoda wyniosła 48.052,52 złotych ($208.924 \times 0,23 = 48052,52$), zaś wartość odtworzeniowa obiektu przy uwzględnieniu pozostałości po spalaniu (fundamenty) 156.872 zł.

Reasumując, Sąd miał na uwadze, że po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego strona pozwana wypłaciła powodowi odszkodowanie w łącznej kwocie 76.740,59 zł z tytułu zniszczenia budynku mieszkalnego. Po potrąceniu w/w kwoty wypłaconej dotychczas powodowi przez stronę pozwaną tytułem likwidacji szkody z kwotą 156.872 zł wynikającą z opinii biegłego sądowego, do zapłaty na rzecz powoda pozostało 80.131,41 zł. Mając na uwadze powyższe, Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda w/w kwotę tytułem należności głównej, o czym orzekł jak w punkcie I wyroku. W pozostałym zakresie, powództwo jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu, o czym orzeczono jak w punkcie II wyroku. Zaznaczyć w tym miejscu trzeba, że pomimo iż powód w toku ostatniej rozprawy oświadczył, że fundamenty, które zostały po pożarze nie nadają się do użytku, to Sąd nie zdecydował się uwzględnić tego roszczenia. Przede wszystkim odnosząc się do powyższego wskazać należy, że powód nie tylko nie rozszerzył swego powództwa w tym zakresie ale również powyższej okoliczności w żaden sposób nie wykazał, zaś w aktach brak jakichkolwiek dowodów wskazujących, że pozostałe po budynku fundamenty nie nadają się do wykorzystania. Nadto wniosek odwrotny od sugerowanego przez powoda wynika z twierdzeń biegłego M. M.. Skoro bowiem biegły zdecydował się pomniejszyć wartość odtworzeniową o wartość pozostałych fundamentów wskazuje to, że ta część budynku może zostać wykorzystana przy jego odbudowywaniu.

Rozstrzygnięcie co do odsetek Sąd wydał w oparciu o art. 481 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi (§1), zaś wysokość odsetek może wynikać albo z umowy stron, albo – w razie jej braku – należne są odsetki ustawowe (§2). O opóźnieniu można mówić jedynie, gdy nadszedł już termin spełnienia świadczenia – zaś zgodnie z ogólną regułą zawartą w art. 455 k.c. termin spełnienia świadczenia może być oznaczony przez strony albo obowiązujące przepisy, może też wynikać z właściwości zobowiązania, a jeśli nie zachodzi żadna z tych sytuacji – świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do jego wykonania.

W niniejszej sprawie termin wymagalności świadczenia wynika z art. 817 § 1 k.c., zgodnie z którym jeżeli nie umówiono się inaczej, zakład ubezpieczeń obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie 30 dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Gdyby zaś wyjaśnienie w tym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe (art. 817 § 2 k.c.). W przedmiotowej sprawie Sąd uznał, iż nie zachodziły podstawy do wyjaśniania dalszych okoliczności po upływie terminu podstawowego 30 dni od otrzymania zawiadomienia o szkodzie. W toku procesu nie było sporu, że zgłoszenie szkody zostało złożone stronie pozwanej niezwłocznie po pożarze, tj. w dniu 18 marca 2014 r. Zgodnie więc z powyższym przepisem, świadczenie z tytułu odszkodowania w pełnej wysokości powinno zostać spełnione najpóźniej w dniu 17 kwietnia 2014 r., a od dnia następnego strona pozwana popadła w stan opóźnienia uzasadniający uprawnienie powoda do żądania zapłaty na jego rzecz odsetek ustawowych. W związku z tym Sąd zasądził odsetki ustawowe od należności głównej od dnia 18 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty, o czym orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Podstawę orzeczenia o kosztach zawartego w punkcie 3. wyroku stanowił przepis art. 100 zdanie pierwsze k.p.c., zgodnie, z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań, koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Wyrażona w tym przepisie zasada kompensaty kosztów procesu znajduje zastosowanie w wypadku częściowego uwzględnienia żądań, co miało miejsce w tej sprawie. Na koszty procesu składają się koszty zastępstwa procesowego w wysokości 2x po 3 617,00 zł, opłata od pozwu w kwocie 5000,00 zł i zaliczka na koszty opinii biegłego

w kwocie 1.500,00 zł. Łącznie koszty procesu wyniosły 13.734,00 zł. W związku z tym, że pozwany przegrał sprawę w 80% winien on ponieść koszty procesu w wysokości 10.987,00 zł ($13.734,00 \text{ zł} \times 80\%$). Uwzględniając natomiast, iż poniósł on już koszty swojego pełnomocnika w wysokości 3.617,00 zł należało zasądzić od niego na rzecz powoda kwotę 7.370,00 zł ($10.987 \text{ zł} - 3.617 \text{ zł}$).

W pkt 4. wyroku Sąd nakazał pobrać od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa nieuiszczone koszty sądowe. Na zasądzoną sumę składają się koszty opinii biegłego, obliczone w stosunku do części w jakiej pozwany przegrał proces 80% (art. 100 k.p.c.).